

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 62Ek/3535/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121505596
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Kostúr
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2023:6121505596.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: A. B. C. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. X, XXX XX F. proti povinnej: A. G. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. E. XX, XXX XX F. v konaní zast.: JUDr. Jánom Farkašom, advokátom so sídlom Námestie slobody 7, 071 01 Michalovce, o vymożenie peňažnej pohľadávky vo výške 7.667,66 Eur s príslušenstvom a trov exekúcie, o sťažnosti oprávneného a povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 62Ek/3535/2021 zo dňa 20. januára 2022, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť oprávneného **z a m i e t a**.

II. Súd oprávnenému ukladá **p o v i n n o s ť** nahradiť povinnej trovy právneho zastúpenia za konanie o sťažnosti oprávneného vo výške 130,30 Eur, a to v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

III. Súd sťažnosť povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 62Ek/3535/2021 zo dňa 20.1.2022 **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

1. Dňa 20.1.2022 vydal Okresný súd Banská Bystrica konajúc vyššou súdnou úradníčkou uznesenie pod sp. zn. 62Ek/3535/2021, ktorým exekúciu v časti sumy 7262,41 Eur podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku zastavil, priznal povinnému nárok na náhradu trov exekúcie vo výške 134,42 Eur, na úhradu ktorých zaviazala oprávneného v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia a zároveň návrh na zastavenie exekúcie vo zvyšnej časti zamietol (výrok III.).

2. Svoje rozhodnutie odôvodnila ustanoveniami § 61k ods. 1, 2, 5, § 61l ods. 1, 2, 3, § 199a ods. 1, § 199d ods. 1, § 199e zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“), § 13 ods. 2, § 13a ods. 2 písm. c), ods. 5 vyhlášky MS SR č.655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhlášky“) aj uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 306/07-18 zo dňa 06.12.2007. V odôvodnení rozhodnutia uviedla, že povinný svoj návrh na zastavenie exekúcie odôvodňuje zánikom nároku oprávneného z dôvodu vzájomného započítania pohľadávok, pričom povinný k návrhu na zastavenie priložil aj uvedený Jednostranný zápočet. Súd konajúc vyššou súdnou úradníčkou po preskúmaní návrhu a jeho príloh zistil, že povinný k priloženému Jednostrannému zápočtu nedoložil doručenkou preukazujúcu jeho doručenie oprávnenému. Súd z vlastnej činnosti na základe sledovania zásielky podľa podacieho čísla uvedeného na priloženom podacom lístku zistil, že zásielka sa dňa 21.09.2021 vrátila ako nedoručená z dôvodu, že adresát nebol zastihnutý. Sporná je teda otázka či pohľadávka oprávneného vymáhaná v tomto exekučnom konaní zanikla na základe jednostranného zápočtu povinného zo dňa 25.08.2021 tak, ako sa v návrhu na zastavenie exekúcie bráni povinný. Z predloženého jednostranného zápočtu povinného zo dňa 25.08.2021 vyplýva, že povinný voči pohľadávke vymáhanej v tomto exekučnom konaní

ku dňu 25.08.2021 započítal pohľadávky povinného voči oprávnenému, ktoré označil nasledovne: Oprávnený je dlžníkom povinnej na základe týchto exekučných titulov: 1. Rozsudkom Okresného súdu Michalovce zo dňa 16.10.2013, č.k. 16C/53/2012 - 92 a opravného uznesenia Okresného súdu Michalovce zo dňa 28.11.2013, č.k. 16C/53/2012 - 96 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 12.03.2015, č.k. 2CO/68/2014 - 118 bol oprávnený zaviazaný zaplatiť povinnej náhradu trov konania za právne zastúpenie advokátom vo výške 785,25 € a odvolací súd povinnej prisúdil náhradu trov odvolacieho konania vo výške 261,98 €, spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia, t.j. spolu 1.047,23 €. 2. Rozsudkom Okresného súdu Michalovce zo dňa 11.12.2013, č.k. 19C/98/2012 - , ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 05.02.2014 bol oprávnený zaviazaný zaplatiť povinnej náhradu trov konania za právne zastúpenie advokátom vo výške 2.868,90 €. 3. Rozsudkom Okresného súdu Michalovce zo dňa 25.02.2015, č.k. 16C/16/2013 - 166 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 18.05.2016, č.k. 1Co/353/2015 - 204 bolo určené, že oprávnený je povinný zaplatiť povinnej náhradu trov konania za právne zastúpenie advokátom vo výške 1.571,54 € a odvolací súd povinnej prisúdil náhradu trov odvolacieho konania vo výške 262,33 €, spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia, t.j. spolu vo výške 1.833,87 €. Ďalšie pohľadávky povinnej voči oprávnenému spôsobilé na započítanie sú nasledovné: 4. Hotovostné platby zasielané do ÚVVaT vo výške.....51.000.- Sk/1.692,89 € 5. Časopisy preplácané cez Slovenskú poštu zasielané do ÚVVaT vo výške 15.035,- Sk/499 € 6. J. K. K. zasielané do ÚVVaT vo výške.....9.275,50 Sk/307,89 € Oprávnený teda povinnej je povinný spolu uhradiť sumu 8.249,78 €. Po vykonaní jednostranného započítania ostal nevysporiadaný záväzok povinného voči oprávnenému vo výške 1.512,41 €, ktorý povinný uhradil oprávnenému na jeho účet dňa 25.08.2021. Súd konajúc vyššou súdnou úradníčkou sa teda pri posudzovaní podaného návrhu na zastavenie exekúcie zaoberal otázkou doručenia respektíve nedoručenia Jednostranného zápočtu oprávnenému, nakoľko povinný dostatočne nepreukázal, či Jednostranný zápočet zo dňa 25.08.2021 bol oprávnenému doručený. K uvedenému súd konajúc vyššou súdnou úradníčkou skonštatoval, že právne účinky kompenzačného prejavu medzi neprítomnými stranami nastanú, keď sa tento prejav, v tomto prípade jednostranný zápočet povinného zo dňa 25.08.2021, dostane do sféry dispozície druhého účastníka, teda oprávneného. Týmto okamihom je totiž jednostranné započítanie účinné voči oprávnenému, pretože k zániku započítaných pohľadávok ku dňu ich stretu dochádza až doručením jednostranného zápočtu povinného oprávnenému (bližšie Fekete, I.: Komentár k Občianskemu zákonníku, 3. zväzok, 2015, str. 854). Predmetný jednostranný zápočet povinného zo dňa 25.08.2021 sa mal do sféry oprávneného dostať minimálne počas priebehu exekučného konania, ale samotný oprávnený sa k jednostrannému zápočtu zo dňa 25.08.2021 predloženému povinným ako listinným dôkaz k návrhu na zastavenie exekúcie nevyjadril. Predmetný Jednostranný zápočet povinného mal teda nadobudnúť účinky až v čase vedenia exekučného konania, t.j. v čase po začatí exekučného konania, ktoré začalo dňa 05.10.2021, kedy bol návrh oprávneného na vykonanie exekúcie doručený súdu, a v čase po začatí exekúcie vedenej v neprospech povinného, ktorá začala dňom 19.10.2021, kedy bolo súdnemu exekútorovi doručené poverenie na vykonanie exekúcie, keďže oprávnený sa o jednostrannom zápočte povinného zo dňa 25.08.2021 mohol dozvedieť najskôr až po uvedených dátumoch, keď súdny exekútor zaslal oprávnenému návrh povinného na zastavenie exekúcie spolu s prílohami na vyjadrenie. Takéto doručenie jednostranného zápočtu povinného zo dňa 25.08.2021 oprávnenému až v priebehu exekučného konania a vedenej exekúcie s účinkami naviazanými až na okamih jeho doručenia oprávnenému, má totiž za následok, že je potrebné v rámci právneho posúdenia obrany povinného aplikovať ustanovenie § 61e Exekučného poriadku. Na základe vyššie uvedeného súd ďalej uviedol, že nakoľko povinný disponuje judikovanými pohľadávkami voči oprávnenému v celkovej výške 5750 Eur a zároveň vykonal čiastočnú úhradu vo výške 1512,41 Eur dňa 25.08.2021 (t.j. pred začatím exekučného konania) na účet oprávneného, je potrebné prebiehajúcu exekúciu zastaviť v časti 7262,41 Eur. Čo sa týka nejudikovaných pohľadávok uvedeným v Jednostrannom zápočte zo dňa 25.08.2021, označené ako „Hotovostné platby zasielané do ÚVVaT vo výške 1.692,89 €; Časopisy preplácané cez Slovenskú poštu zasielané do ÚVVaT vo výške 499 Eur a J. K. K. zasielané do ÚVVaT vo výške 307,89 Eur“ súd konajúc vyššou súdnou úradníčkou uviedol, že tieto pohľadávky sú sporné, nie je jasné na základe čoho vznikli a čo je najdôležitejšie, nie sú judikované. Z tohto dôvodu je pri uvedených pohľadávkach potrebné uplatniť taktiež ustanovenie §61e Exekučného poriadku, ktoré obmedzuje uplatnenie jednostranného započítania pohľadávok len na pohľadávky priznané povinnému exekučným titulom, t.j. na judikované vzájomné pohľadávky povinného voči oprávnenému. Aj z dôvodovej správy k novelizácii Exekučného poriadku účinnej od 1.4.2017 vyplýva, že úmyslom zákonodarcu bolo zamedzenie zneužívania inštitútu jednostranného započítania pohľadávok v exekučnom konaní, ktorého cieľom bolo iba oddialiť uspokojenie pohľadávky oprávneného. Napriek tomu, že oprávnený mal exekučný titul, povinnému stačilo započítať si aj nejudikovanú pohľadávku,

čo viedlo k špekulatívnym zápočtom sporných a mnohokrát aj neexistujúcich pohľadávok. Cieľom ustanovenia § 61e Exekučného poriadku je preto práve obmedzenie jednostranného započítavania pohľadávok povinným len na prípady, ak aj povinný má svoju pohľadávku voči oprávnenému priznanú exekučným titulom čo nie je prípad pohľadávok uvedených vyššie. Ďalej súd konajúc vyššou súdnou úradníčkou uviedol, že argumentácia oprávneného, že čiastočnú úhradu vo výške 1512,41 Eur zohľadnil pri podaní žaloby zo dňa 06.10.2021 nie je správna, nakoľko k uvedenej čiastočnej úhrade došlo ešte pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie a účel tejto úhrady bol vyplatenie nevysporiadaného záväzku vyplývajúceho z exekučného titulu. Súd konajúc vyššou súdnou úradníčkou preto na základe vyššie uvedeného rozhodol v zmysle ustanovenia § 61k ods. 1 písm. d) tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a exekúciu v časti sumy 7262,41 Eur zastavil a vo zvyšnej časti návrh povinného zamietol. Súčasne povinnému priznal trovy právneho zastúpenia vo výške 134,42 Eur, vypočítaných ako pomer úspechu, ktorý predstavuje výšku 48,76%.

3. Proti tomuto uzneseniu podal oprávnený dňa 04.02.2022 na pošte sťažnosť z dôvodu, že bez rozumných pochybností nebolo preukázané, že mal byť dlžníkom a povinným malo dôjsť k započítaniu akože dlhu. Ďalej s poukazom na prvú vetu ust. § 558 Občianskeho zákonníka uviedol, že povinným takýto dôkaz nebol ani nemohol byť preukázaný, aby bolo zrejmé, že akýsi dlh existuje. Podľa oprávneného sú to len účelovo vykonštruované pohľadávky, ktoré nikdy neboli takto realizované, ktoré na tvrdený a súdom zistený skutkový stav dopadajú, preto požiadavky protistrany neakceptuje. Súčasne v statuse na vyjadrenie pre súdneho exekútora pripomenul, že veci sa majú podľa skutočnosti inak. Faktom podľa oprávneného je, že skutočnosť v danom prípade je práve opačná, než ako ju uvádza povinný. Aj preto v prílohe súdu predkladá uznesenie Okresného riaditeľstva PZ v Michalovciach, sp. zn. ČVS: ORP-8/2-VYS-MI-2016 zo dňa 21.01.2022. Oprávnený opakuje, že nemal doposiaľ vedomosť o akomsi vzájomnom započítaní pohľadávok, ktoré podľa oprávneného de facto ako aj de iure neexistujú, ani s nimi nemohol súhlasiť, pretože v skutočnosti neexistujú iba sú povinným vyfabulované. Je to ich jednostranný zápočet, ktorý si vyfabuloval, aby sa obohatil na úkor oprávneného. Podľa oprávneného sú to uvádzané fabulácie, ktoré provokujú svojou zemitosťou. Oprávnený ešte raz poznamenáva, že všetky veci predložené, ako dôkaz sú zavádzajúce a nepravdivé. Stačí, aby advokát s povinným vysvetlili, prečo finančné prostriedky boli údajne posielané jemu, nech uvedie dôvod posielania finančných prostriedkov do UVTOS. Oprávnený tiež požiadal súd, aby si pozrel obchodný register firmy SBS SHIELD, spol. s r.o., ul. L. Štúra 70, 071 01 Michalovce jej históriu a príde k naozajstnému a pravdivému poznaniu prečo povinný spolu s advokátom klamú. Rozuzlenie, pretože firma je podľa oprávneného de facto jeho a de iure povinného – príde súd k tomu, že HRVA s.r.o. bol oprávneným založená a celý majetok aj s finančnými prostriedkami do nej vložený byť oprávneného. K vyjadreniu súdneho exekútora doložil jej vyjadrenie k tomuto faktu u notára podpísaný oprávneným uvádzaný fakt o založení firmy HRVA 1 s.r.o., na ulici L. X, F.. To bol jeho byt, ktorý používali na obchodnú činnosť. Povinný využil jeho neprítomnosť a prepísal iba hlavičku firmy SCHIELD s.r.o. K samotnému rozhodnutiu súdu o údajnom dlhu považoval oprávnený za potrebné poznamenať, že pán právny zástupca podával ihneď návrh na exekučné konanie voči nemu. To znamená, že exekúcie o zaplatení akéhokoľvek dlhu bežia alebo boli zaplatené (žiaľ, na to právny zástupca zabudol). Podľa oprávneného sú to len ich panické ataky ničím reálnym nepodložené. Oprávnený je ďalej presvedčený, že mnohí zo „zodpovedných“ nasucho prehltili, keď zistili, že červená čiara verejného konsenzu vo vzťahoch medzi nami v rozdelených pozíciách nevedie cez oprávneného majetky, ktoré povinný získal (len preto, že v r. 2003 bol uväznený) a na základe jeho podpisu (splnomocnenia) k firme HRVA 1 s.r.o., Kyjevská 5, Michalovce získal povinný viac ako 2 000 000 Sk majetok, ktorý užíva doposiaľ. Zároveň povinný nie je schopný zrozumiteľne bez akýchkoľvek pochybností vysvetliť svoje postupy v ním vytváraných kauzách. Preto po dôslednom preskúmaní sťažnosťou napadnutého uznesenia oprávnený konštatuje, že je uznesenie skutkovo a právne neodôvodnené, nepresvedčivé a nejasný verdikt – uznesenie je podľa oprávneného založené na domnienkach. Na základe vyššieho oprávnený navrhuje súdu, aby danú vec v celom rozsahu zrušil a nariadil v zastavenej exekúcii súdnemu exekútorovi JUDr. Ing. Karol Mihálovi pokračovať.

4. K sťažnosti oprávneného sa podaním doručeným súdu dňa 16.2.2022 vyjadrila prostredníctvom právneho zástupcu aj povinná, ktorá uviedla, že so skutkovými a právnymi dôvodmi uvádzanými v podanej sťažnosti nesúhlasí z nasledujúcich dôvodov: „v návrhu na zastavenie exekúcie sme doložili všetky tri rozsudky s doložkami právoplatnosti, na základe ktorých bol oprávnený zaviazaný na plnenie povinnej. V prípade, že má súd pochybnosti o pravosti predložených rozsudkov Okresného súdu Michalovce uvedenými v bode 1, 2 a 3 návrhu na zastavenie exekúcie, navrhujeme, aby si

ich z Okresného súdu Michalovce vyžiadal. Taktiež nie je pravdou, že exekúcie na základe týchto rozsudkov bežia alebo boli zaplatené. 1. Exekučným titulom - rozsudkom Okresného súdu Michalovce zo dňa 16.10.2013, č.k. 16C/53/2012 - 92 a opravného uznesenia Okresného súdu Michalovce zo dňa 28.11.2013, č.k. 16C/53/2012 - 96 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 12.03.2015, č.k. 2Co/68/2014 - 118 bol oprávnený zaviazaný zaplatiť povinnej náhradu trov konania za právne zastúpenie advokátom vo výške 785,25 € a odvolací súd povinnej prisúdil náhradu trov odvolacieho konania vo výške 261,98 €, spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia, t.j. spolu 1.047,23 €, na základe ktorého exekučného titulu bolo vedené exekučné konanie pred Exekútorickým úradom Michalovce, súdnou exekútkou Mgr. Marcelou Zummerovou, L. J. XX, F., v konaní pod sp. zn. Ex 263/2015 (a Okresným súdom Michalovce pod sp. zn. 24Er/598/2015). Toto exekučné konanie bolo zastavené bez vymoženia akejkoľvek čiastky podľa §-u 8 ods. 3 z.č. 233/2019 Z.z.. Dôkaz: - dotazom na Exekútorický úrad Michalovce, súdnu exekútku Mgr. Marcelu Zummerovú, k sp. zn. Ex 263/2015, hoci dôkazné bremeno sa prenáša a zaťažuje oprávneného na tvrdené skutočnosti 2. Rozsudkom Okresného súdu Michalovce zo dňa 11.12.2013, č.k. 19C/98/2012 - , ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 05.02.2014 bol oprávnený zaviazaný zaplatiť povinnej náhradu trov konania za právne zastúpenie advokátom vo výške 2.868,90 €, pričom na základe tohto vykonateľného exekučného titulu návrh na vykonanie exekúcie nebol podaný z dôvodu zjavnej nevyožiteľnosti pohľadávky pre insolventnosť Bc. RSDr. Vasiľa Hundera. 3. Exekučným titulom - rozsudkom Okresného súdu Michalovce zo dňa 25.02.2015, č.k. 16C/16/2013 - 166 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 18.05.2016, č.k. 1Co/353/2015 - 204 bolo určené, že oprávnený je povinný zaplatiť povinnej náhradu trov konania za právne zastúpenie advokátom vo výške 1.571,54 € a odvolací súd povinnej prisúdil náhradu trov odvolacieho konania vo výške 262,33 €, spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia, t.j. spolu vo výške 1.833,87 €, na základe ktorého exekučného titulu bolo vedené exekučné konanie pred Exekútorickým úradom Michalovce, súdnou exekútkou F. F. M., L. J. XX, F., v konaní pod sp. zn. Ex 223/2016 (a Okresným súdom Michalovce pod sp. zn. 24Er/521/2016). Toto exekučné konanie bolo zastavené bez vymoženia akejkoľvek čiastky podľa §-u 8 ods. 3 z.č. 233/2019 Z.z.. Dôkaz: - dotazom na Exekútorický úrad Michalovce, súdnu exekútku Mgr. Marcelu Zummerovú, k sp. zn. Ex 223/2016, hoci dôkazné bremeno sa prenáša a zaťažuje oprávneného na tvrdené skutočnosti Zastavením exekučných konaní nezaujaté pohľadávky povinnej proti oprávnenému, z ktorého dôvodu aj došlo k jednostrannému započítaniu pohľadávok. Započítací prejav bol doručovaný oprávnenému dňa 25.08.2021, opakované doručovanie bolo 27.08.2021, dňa 28.08.2021 bolo opakované doručovanie s výzvou, dňa 27.08.2021 bola zásielka uložená a ako neprevzatá v odbernej lehote vrátená 16.09.2021. Po tomto vrátení bola zásielka oprávnenému doručená obyčajnou zásielkou. Dôkaz: - kópia obálky s doručenkou - potvrdenie pošty o podaji zásielky zo dňa 21.09.2021 Prvoinštančný súd preto správne a v súlade s konštantnou judikatúrou vyhodnotil, že právne účinky kompenzačného prejavu medzi neprítomnými stranami nastanú, keď sa tento prejav, v tomto prípade jednostranný zápočet povinného zo dňa 25.08.2021, dostane do sféry dispozície druhého účastníka, teda oprávneného.“

5. „Domnievame sa, že v časti čo do nejudikovaných pohľadávok (hotovostné platby povinnej zasielané oprávnenému do ÚVVA T vo výške 1.692,82 €, časopisy zasielané oprávnenému povinnou do ÚVVA T vo výške 499,- € a noviny Petit press detto zasielané oprávnenému do ÚVVA T vo výške 307,89 €) nemal súd aplikovať ustanovenie §-u 61 písm. e/ Ex. por., nakoľko exekučné konanie v tejto veci bolo začaté dňa 5.10.2021, t.j. pred začatím exekúcie. Dôvodom, prečo povinná zasielala oprávnenému do väzby a výkonu NEPO trestu finančné prostriedky a časopisy, boli jeho písomné žiadosti uvádzané v listoch z väzby. Príkladom uvádzame list povinného z ÚVVA T Košice z 5.10.2005. Dôkaz: - list povinného z 5.10.2005 Vzhľadom na vyššie uvedené, týmto povinná prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu navrhuje, aby exekučný súd Banská Bystrica u z n e s e n í m z a m i e t o l sťažnosť oprávneného A. B. C. D. proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica, zo dňa 20.01.2022, sp. zn. 62Ek/3535/2021, z m e n i l uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica, zo dňa 20.01.2022, sp. zn. 62Ek/3535/2021 a to tak, že súd zastavuje exekúciu v časti čo do sumy 9.762,19 € a p r i z n a l povinnej trov exekúcie včítane trov právneho zastúpenia na účet jej právneho zástupcu za odvolacie konanie.“

6. Podľa §-u 243p ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), na exekučné konanie začaté a právoplatne neskončené do 31. marca 2023, okrem exekučného konania podľa § 243h, sa použije tento zákon v znení účinnom od 1. apríla 2023; právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali do 31. marca 2023, zostávajú zachované.

7. Podľa §-u 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku, sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

8. Podľa §-u 200 prvej vety Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

9. Podľa §-u 239 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

10. Podľa §-u 248 CSP, o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

11. Podľa §-u 249 CSP, súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

12. Podľa §-u 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

13. Sudca prvej inštancie preskúmaním sťažnosti oprávneného, bez nariadenia pojednávania podľa § 249 CSP, a po preskúmaní napadnutého uznesenia dospel k záveru, že sťažnosť oprávneného nie je dôvodná, a preto ju podľa § 250 ods. 1 CSP v celom rozsahu zamietol.

14. Z obsahu spisu súd zistil, že exekučné konanie sa začalo dňa 05.10.2021, kedy bol exekučnému súdu doručený návrh na vykonanie exekúcie. Vyššia súdna úradníčka vydala na podklade exekučného titulu – rozsudku Krajského súdu v Košiciach, č.k. 11Co/301/2019-269 zo dňa 19.05.2021, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 11.08.2021 a vykonateľnosť dňa 17.08.2021, dňa 19.10.2021 poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi JUDr. Ing. Karolovi Mihalovi (114EX 989/2021). Dňa 01.12.2021 bol v zákonnej lehote doručený poverenému súdnemu exekútorovi návrh povinnej na zastavenie exekúcie, ktorý ho spolu s doručenkami a vyjadrením oprávneného postúpil súdu. Následne vyššia súdna úradníčka vydala sťažnosťou napadnuté uznesenie.

15. Podľa § 580 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), ak veriteľ a dlžník majú vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu, zaniknú započítaním, pokiaľ sa vzájomne kryjú, ak niektorý z účastníkov urobí voči druhému prejav smerujúci k započítaniu. Zánik nastane okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie.

16. Podľa §-u 61e Exekučného poriadku, po začatí exekúcie sa neprihliadne na jednostranné započítanie vzájomnej pohľadávky povinného voči oprávnenému, ibaže je priznaná exekučným titulom, na podklade ktorého by povinný mohol viesť exekúciu.

17. Podľa §-u 202 ods. 2 Exekučného poriadku, písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietla sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom uznesení.

18. Napriek zneniu citovaného ustanovenia § 202 ods. 2 Exekučného poriadku súd k veci uvádza, že vyššia súdna úradníčka správne zistila skutkový stav a z takto zisteného skutkového stavu vyvodila i správny právny záver a svoje rozhodnutie správne a v zmysle zákona odôvodnila. Sudca sa preto v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia, pričom na doplnenie ešte uvádza nasledovné.

19. Započítanie vzájomných pohľadávok je hmotným právom uznaný spôsob zániku záväzkov za splnenia všetkých podmienok v zmysle platnej právnej úpravy (§ 580-581 Občianskeho zákonníka). Zánik nastáva okamihom, keď sa pohľadávky spôsobilé na započítanie stretnú za predpokladu ich vzájomnosti, teda že ide o dva záväzky medzi tými istými subjektmi, keď je veriteľ jednej pohľadávky súčasne dlžníkom druhej pohľadávky, a dlžník naopak. Skutočnosť, že sa pohľadávky stretnú, nemá automaticky za následok ich započítanie, nakoľko k platnému započítaniu je potrebný právny úkon niektorého z účastníkov záväzkovo-právneho vzťahu. Ide o prejav jedného z účastníkov adresovaný druhému účastníkovi, z ktorého je zrejmé, ktorá pohľadávka a v akom rozsahu sa uplatňuje na

započítanie proti pohľadávke veriteľa. Započítanie vzájomných pohľadávok (compensatio) môže nastať dohodou (dvojstranným právnym úkonom) alebo jednostranným právnym úkonom (kompenzačným prejavom). Vyššie uvedená výnimka zakotvená v § 61e Exekučného poriadku sa neaplikuje na dohodu o započítaní. V prípade dohody o započítaní platí pravidlo, že exekučný súd exekúciu zastaví, ak došlo k (platnému) uzavretiu dohody o započítaní po vzniku exekučného titulu.

20. Námietku jednostranného započítania môže povinný uplatniť v návrhu na zastavenie exekúciu relevantne iba vtedy, ak započítava judikovanú pohľadávku. Exekučný súd vyhodnotí, či sú skutkové a právne predpoklady na započítanie splnené, najmä či jednostranné započítanie proti pohľadávke oprávneného je prípustné a či je pohľadávka povinného spôsobilá na započítanie. Ďalej exekučný súd vyhodnotí, či bol kompenzačný prejav (právnym úkonom povinného) doručený oprávnenému po vzniku exekučného titulu. Ak povinný namieta započítanie judikovanej pohľadávky, avšak kompenzačný prejav ešte oprávnenému nedoručil, platí, že tento právny úkon je voči oprávnenému účinný od okamihu, keď sa o ňom dozvedel (§ 124 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok). Rovnako ako pri dohode o započítaní, aj pri jednostrannom započítaní judikovanej pohľadávky sa exekúcia zastaví aj vtedy, ak sa pohľadávky stretli ešte pred vznikom exekučného titulu, teda ak kompenzačný prejav doručený oprávnenému po vzniku exekučného titulu spôsobil zánik vymáhaného nároku ex tunc (§ 580 Občianskeho zákonníka).

21. Povinný ako dôvod zastavenia exekúcie v návrhu na zastavenie exekúcie uviedol, že došlo k zániku pohľadávky vymáhanej v exekučnom konaní jednostranným započítaním vzájomnej pohľadávky povinnej voči oprávnenému. Súd konajúc vyššou súdnou úradníčkou sa preto správne zaoberal v prvom rade otázkou, či došlo k zániku vymáhaného nároku ešte pred začatím exekučného konania alebo až v rámci prebiehajúcej exekúcie. Exekučné konanie sa začalo na návrh oprávneného dňa 05. 10. 2021, keď bol návrh na vykonanie exekúcie doručený súdu. Exekúcia sa v danom prípade začala doručením poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi dňa 19. 10. 2021. Povinná uviedla, že vo vzťahu k vymáhanej pohľadávke urobila započítací prejav dňa 25. 08. 2021, avšak bez preukázania doručenia kompenzačného prejavu oprávnenému. Preto vyššia súdna úradníčka správne skonštatovala, že došlo k započítaniu predmetnej judikovanej pohľadávky až v priebehu exekučného konania a to s účinkami naviazanými na okamih jeho doručenia oprávnenému (okamih doručenia návrhu na zastavenie exekúcie na vyjadrenie v zmysle § 61k ods. 5 Exekučného poriadku). Nakoľko teda povinná disponovala judikovanými pohľadávkami voči oprávnenému v celkovej výške 5750 Eur a zároveň vykonala čiastočnú úhradu vo výške 1512,41 Eur dňa 25.08.2021 (t.j. pred začatím exekučného konania) na účet oprávneného vyššia súdna úradníčka v súlade so zákonom prebiehajúcu exekúciu v časti o vymoženie sumy 7262,41 Eur zastavila (viď bod 16 napadnutého rozhodnutia).

22. A čo sa týka argumentácie oprávneného, tento vo svojej sťažnosti len opakuje dôvody uvedené vo svojom vyjadrení k návrhu povinnej na zastavenie exekúcie, pričom nad rámec skorej uvedeného pripojil uznesenie Okresného riaditeľstva PZ v F., sp. zn. ČVS: ORP-8/2-VYS-MI-2016 zo dňa 21.01.2022, z ktorého vyplýva, že vyšetrovateľ odboru kriminálnej polície uznesením pokračuje v trestnom stíhaní vo veci začatom uznesením vyšetrovateľa odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ v Michalovciach pod ČVS: ORP-8/2-VYS-MI-2016 zo dňa 16.03.2016 pre prečin krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 1 Tr. Zákona, nakoľko bol do spisu predložený dôkaz – rozsudok Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 11Co/301/2019 zo dňa 19.05.2021 (exekučný titul v tomto konaní – pozn. sudcu). Uvedené preto nemá žiadny vplyv na jednostranné započítanie judikovaných pohľadávok zo strany povinnej, či na čiastočnú úhradu pohľadávky vo výške 1512,41 Eur dňa 25.08.2021 zo strany povinnej.

23. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a citované ustanovenia právnych predpisov, súd sťažnosť oprávneného podľa § 250 ods. 1 CSP ako nedôvodnú zamietol.

24. Podľa §-u 199a ods. 2 Exekučného poriadku, trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.

25. Podľa §-u 199d ods. 2 Exekučného poriadku, povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

26. Podľa §-u 199e ods. 1 veta prvá Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene.

27. Povinná vo svojom vyjadrení k sťažnosti oprávneného súčasne uviedla, že žiada priznať trovy exekúcie vrátane trov právneho zastúpenia za odvolacie konanie.

28. Podľa §-u 9 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č.655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška č. 655/2004 Z.z.“), základná sadzba tarifnej odmeny sa stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu vecí, alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

29. Podľa §-u 10 ods. 1 vyhlášky č.655/2004 Z.z., ak nie je ustanovené inak, základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby z tarifnej hodnoty je nad 6 638,78 eura do 33 193,92 eura je 220,74 eura + 16,60 eura za každých aj začatých 1659,70 eura prevyšujúcich sumu 6 638,78 eura.

30. Podľa §-u 13a ods. 2 písm. c) vyhlášky č.655/2004 Z.z., odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby: ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, príprava a prevzatie zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takémuto návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu.

31. Podľa §-u 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. od klienta možno požadovať na náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné sumu vo výške jednej stotiny výpočtového základu za každý úkon právnej služby. Túto sumu môže advokát požadovať aj vtedy, ak sa na jej náhrade s klientom osobitne nedohodol.

32. Po preskúmaní uplatnených trov súd v súlade s vyššie citovanými ustanoveniami Exekučného poriadku a vyhlášky č.655/2004 Z.z. priznal povinnej náhradu uplatnených trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia spolu v sume 130,30 Eur (súd vychádzal z tarifnej hodnoty veci vo výške 7.262,41 Eur, čo predstavuje výška zastavenej exekúcie namietanej v sťažnosti oprávneným, pričom výška odmeny za jeden úkon právnej služby je podľa § 13a ods. 2 písm. c) vyhlášky vo výške 118,67 eur + 1x režijný paušál á 11,63 eur).

33. Vzhľadom na vyššie uvedené považoval súd trovy právneho zastúpenia povinnej spojené v súvislosti s vyjadrením k sťažnosti oprávneného za preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré jej vznikli v súvislosti so sťažnosťou oprávneného, a preto o ich náhrade rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku II. tohto uznesenia.

34. Na záver považuje sudca za potrebné vyjadriť sa aj k návrhu povinnej, ktoré bolo obsahom vyjadrenia k sťažnosti oprávneného (viď bod 5 tohto rozhodnutia), kde na základe tam uvedenej argumentácie navrhuje povinná zmeniť sťažnosťou zo strany oprávneného napadnuté „uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica, zo dňa 20.01.2022, sp. zn. 62Ek/3535/2021 a to tak, že súd zastavuje exekúciu v časti čo do sumy 9.762,19 € a p r i z n a l povinnej trovy exekúcie včítane trov právneho zastúpenia na účet jej právneho zástupcu za odvolacie konanie.“ Túto časť vyjadrenia a v nej obsiahnuté argumentáciu považoval sudca podľa obsahu ako sťažnosť, čo do zamietajúceho výroku uznesenia zo dňa 20. januára 2023 (výrok III). Následne skúmaním podmienok zistil, že vyjadrenie povinnej označené ako „Vyjadrenie k sťažnosti oprávneného“ (ktorej obsahom bola de facto aj sťažnosť) bolo podané do elektronickej schránky súdu dňa 16.02.2022 a smeruje voči rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka. Keďže sťažnosťou napadnuté uznesenie bolo právnemu zástupcovi povinnej doručené do elektronickej schránky dňa 21.01.2022, bola teda sťažnosť podaná po zákonom stanovenej lehote (§242 CSP).

35. Lehota na podanie sťažnosti proti uzneseniu, ktoré vydal vyšší súdny úradník je 15 dní a začína plynúť od doručenia predmetného uznesenia. Táto lehota je zákonná a nemožno ju predlžovať ani skracovať. V exekučnom konaní je tiež vylúčené odpustiť zmeškanie lehoty, a preto nie je možné ani odpustiť zmeškanie lehoty na podanie sťažnosti.

36. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, nakoľko sťažnosť (zakomponovaná do vyjadrenia povinnej) bola podaná po zákonom stanovenej lehote, keďže posledným dňom na podanie sťažnosti bol

07.02.2022, ktorá okolnosť bránila sťažnostnému súdu vo vecnom posúdení podanej sťažnosti, preto súd sa jej samotným obsahom nezaoberal a podľa § 250 ods. 1 CSP ju ako oneskorene podanú zamietol (výrok III. rozhodnutia).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku). (